

TÍÐINDI

GOTT VEDUR, GOTT FOLK, GOTT G!

Á pappírinum var G! skráin í ár ikki millum tær sterkastu, ið hava verið. Men við góðum veðri, frálíkum stemningi og óvæntað sterkum framfórslum, gjørdist talan nokk um ein av bestu G! festivalum í fleiri ár.

Tey, ið høvdu lagt sær leiðina fram við Gøtu hetta vikuskiftið, fóru ikki skuffað heim aftur, og samanumtikið tykist niðurstøðan hjá teimum flestu at vera, at talan var um ein av frálíkan festival, ið vakti "G! kenslur" aftur.

Veðrið setti stemningin

Tað hava ofta verið avbjóðingar við veðrinum til festivalarnar í Føroyum, og onkuntíð hevur tað verið so mikið ógvísligt, at tey í Gøtu hava verið noydd at tikið stóra pallin burtur av sandinum, tí uppgangurin í sjónum hótti við at taka pallin við sær.

Hesaferð var tó einki hjá fyrireikarum ella gestum at stúra fyri. Hóast tað sirmaði eitt sindur friggjanáttina, so bilaði tað ikki tað stóra, tí at tað var annars stilt og lýtt í veðriðnum.

Og um veðrið var fínt friggjakkvöldið, so var tað fantastiskt so at siga allan leygardagin. sólín skein kanska ikki so nógv, men tað var at merkja á festivalstemninginum, at veðrið var til vildar. Tað var, sum vakturin segði, sum eg fekk orð á leygardagin, at fólk høvdu ikki gingið við

vátum hosum alt vikuskiftið, og tí var lagið eisini gott.

Tað gjørdi eftir øllum at døma eisini mun fyri vaktirnar, at veðrið ávirkaði festivallagið upp á tann góða mátan, tí at gestirnir høvdu uppført seg fyrimyndarligt, og samanumtikið hevði verið lítið hjá vaktunum at gera.

Pantur ella avgjald

Eitt, ið so smátt er farið at seta dóm á festivalin, er pantskipanin við plastikkgløsum. Fyri hvørt ølglas er ein pantur á 10 krónur, ið tú fært aftur, tá tú letur glasið inn aftur. Skipanin í sjálvum sær er frálík, og tað er ótrúliga nógv dæmliari at fara á festival, tá tú ikki skalt ganga í vassa í einnýtis plastikkgløsum alt vikuskiftið. Pantskipanin ger nokk eisini mun hjá teimum, ið standa fyri uppruddingini, og so sigur tað seg sjálv, at tað er betri fyri umhvørvið, at gløsin kunnu endurnýfast. Men panturin á 10 kr. virkar sum ein magnet fyri børnini, ið síggja ein møguleika at forvinna sær nakrar krónur. Og tað kann kanska eisini gerast ov nógv til tíðir, tí børnini kunnu vera í so framlig, og so við og við kennist panturin meira sum eitt avgjald á 10kr til børnini fyri hvørja øl heldur enn ein pantur.

Harafturat skalt tú vera varin við at seta glasið frá tær - tómt ella ei - tí held-

ur tú ikki eyga við tí, so er tað burtur, áðrenn tú veitst av.

Størsta Karaoke Show í Føroyum

G! Festivalurin hevur í nøkur ár havt sokallaðu Sanglótuna á sandinum, har boðið verður inn til felagssang, meðan tey, ið eiga sangirnar, syngja fyri á pallinum - við orkestri.

Samstundis spola sangtekstirnir á stórskerminum aftanfyrir sangarnar, men av tí sama tykist tað meira sum at vera til eitt stórt karaoke show enn til eina sangløtu. Tað er í heila tikið eitt rættiliga kiksað tiltak, men so er spurningurin, um tað er "tað kiksaða", ið dregur.

Karaoke ella ei, fólk tykjast at skoyta nógv um tiltakið, ið uttan iva verður aftur næsta ár. Vónandi uttan stórskerm.

Fatboy Slim var spikafeitur

Hæddarpunktið hetta vikuskiftið var, sum vera man, høvuðsnavnið, og Fatboy Slim var uttan iva nakað av tí besta, ið G! festivalurin hevur havt í fleiri ár.

Nú eru tað eftirhondini nógv ár síðani, at Fatboy Slim var aktuellur, og vónirnar vóru kanska ikki tær størstu. Men so skjótt konsertin byrjaði á sandinum stutt eftir midnátt, varð greitt, at talan fór at vera um nakað stórt.

Tað var við nevunum á lofti frá fyrsta minutt og

annars full drøn á kassan frá byrjan til enda. Vesipausu kundi eg so gott gloyma alt um, tí tað var tað ikki tíð til.

Við í upplivilsinum var eisini eitt ljós- og pallshow av tí aðru verð, og Fred Ruddick, bókari fyri festivalin, segði við in.fo leygardagin, at talan var ivaleyst um størstu framleiðslu, ið hevði verið í Føroyum. Saman við stóru ljósuppsetingini var eisini ein stórskermur á pallinum, sum varpaði hypnotiserandi grafikk og upptøkur út til sveitt-

andi fjøldina.

Pallshowið gjørdi upp á ongan máta upplivilsíð verri. Men eg hugsaði, tá eg stóð og hugdi eftir sandinum, at hann kundi havt sløkt alt ljósið, sandurin kundi ligið í bølamyrkri, og tað hevði ikki gjørt tað stóra - ballið hevði drønað avstað í sama tempo kortini.

Nirvana sum ska tónleikur

Eins og vanligt seinastu árin gongur leiðin niðan á spæliplássið, eftir at høvuðsnavnið hevur

havt sítt tørn á stóra palli.

Hesaferð var tað KANNSKA, ið hevði gjørt ska versiónir til kend rock- og poppløg. Eftir øllum at døma eru tey í KANNSKA glað fyri Nirvana, tí eg helt meg telja trý Nirvana lög í repertoirinum.

Komin niðan á spæliplássið letur úr manninum við síðuna av: "Ólukkan hon syngur væl, handan har! Hvør er hatta?" Tað var so Guðrun Sólja Jacobsen, ið stóð fyri vokala partinum av einari annars framúr